

Examen VMBO-GL en TL

2012

tijdvak 1
woensdag 16 mei
13.30 - 15.30 uur

Nederlands CSE GL en TL

Dit examen bestaat uit 26 vragen, een samenvattingsoefening en een schrijfopdracht.

Voor dit examen zijn maximaal 51 punten te behalen.

Voor elk vraagnummer staat hoeveel punten met een goed antwoord behaald kunnen worden.

Fouten maken, toegeven of niet?

(1) In de wachtkamer van Het Oogziekenhuis Rotterdam staan twee beeldschermen. Op beide is een oog te zien. De wachtenden in de wachtkamer kijken aandachtig toe: in de operatiekamer worden de ogen van hun familieleden geopereerd. Met deze live-operaties probeert Het Oogziekenhuis in Rotterdam het aantal medische missers terug te dringen. Niet door streng op te treden tegen artsen die fouten maken, maar juist door over fouten niet langer geheimzinnig te doen. "We stimuleren dat artsen en verpleegkundigen al hun fouten en foutjes melden", vertelt directeur Frans Hiddema. "Sinds we dat doen is het aantal foutenmeldingen enorm gestegen. Wekelijks zitten artsen en verpleegkundigen om de tafel om alle fouten door te nemen en ervan te leren. Dat is een ware cultuurromslag."

(2) Zolang je erover praat en er met zijn allen van leert, mag je in het Rotterdamse ziekenhuis fouten maken. Het lijkt te werken. Begin jaren negentig, toen Hiddema en zijn compagnon Kees Sol directeur werden, stond Het Oogziekenhuis Rotterdam matig aangeschreven. Nu prijkt het bovenaan in landelijke patiënt-tevredenheidslijstjes. Hiddema: "En het aantal links-rechtsverwisselingen bij oogoperaties is van vijf, zes per jaar gedaald tot nul of één, overigens steeds zonder fatale gevolgen."

(3) "Fouten maken op de werkvlloer is bij de meeste organisaties helaas nog altijd taboe", zegt psycholoog Cathy van Dyck, docente aan de Vrije Universiteit Amsterdam. "Het principe van zulke bedrijven is, dat fouten moeten

worden voorkomen. Maar daardoor wordt er hooguit geleerd van fouten met ernstige gevolgen. Jammer, want vergelijkbare fouten zijn vaak al eerder opgetreden, maar dan zonder grote effecten. En zonder dat ervan geleerd is."

(4) "Niets werkt zo nadelig als een foutenmijdende cultuur, een cultuur waarin men fouten hard bestraft", weet Van Dyck, die al zo'n vijftien jaar onderzoek doet naar hoe bedrijven en organisaties met fouten omgaan. "Vlieg je niet de laan uit bij een fout, dan belandt er wel een waarschuwingsbrief op de mat of krijg je een woedende baas over je heen. Het gevolg: mensen melden hun fouten niet en er wordt dus niets van geleerd. Juist in zulke organisaties gaat het vaak uiteindelijk een keer goed mis."

Volgens Van Dyck moet je mensen die hun fouten melden juist belonen in plaats van straffen. Dat zo'n open foutencultuur beter werkt, blijkt volgens haar uit veel onderzoeken.

(5) Computerdeskundige Michiel Vrasdonk (32) is iemand die bij een organisatie werkt die tegenwoordig zo'n open foutencultuur heeft. "Een aantal jaren geleden is de cultuur bij ons duidelijk veranderd toen we een nieuwe directeur kregen", zegt hij. "Voor die tijd was het belangrijkste dat medewerkers hun afspraken nakwamen", vertelt Vrasdonk. "Had je een bepaald karwei niet op tijd af, dan was de baas boos. Maar het gevolg was dat medewerkers klussen niet durfden op te pakken, als ze niet zeker wisten dat ze het werk op tijd en zonder problemen konden afronden. Ook aan ingewikkelde opdrachten met

een groot gevaar op fouten, wilde niemand meer zijn vingers branden.”

(6) Vrasdonks nieuwe manager

90 veranderde deze werkwijze: voor hem zijn afspraken richtlijnen. “Medewerkers moeten samen de instelling hebben om een afgesproken karwei op tijd af te hebben, maar als het toch niet

95 gehaald wordt of er gaat iets fout, hoeft dat niet meteen erg te zijn.” Ook bij andere organisaties zag Vrasdonk dat het hele team daar gezamenlijk verantwoordelijk was en samen de

100 gevolgen van een gemaakte fout ging rechtzetten. “Dat werkte zo goed!”

(7) Met fouten kunnen omgaan en op zo’n manier leren hoe je echte ongelukken kunt voorkomen is één ding. Maar het nut van fouten maken gaat volgens psychologen veel verder. Organisaties zouden (ook in ongevaarlijke situaties) hun medewerkers zelfs moeten stimuleren om gewoon dingen

110 te proberen, met het risico van mogelijke fouten. “Daardoor passen organisaties zich beter aan aan veranderende omstandigheden”, zegt hoogleraar Michael Frese, werkzaam

115 in Singapore. “Om die reden zou het onderwijs in de westerse wereld flink moeten veranderen. In plaats van leren hoe iets moet, zouden scholieren en studenten veel meer moeten leren door domme fouten te maken en te ervaren waarom iets wel of niet werkt”, vindt hij.

(8) De Nederlandse psycholoog Arjan van Dam is het volledig met Frese

125 eens. In zijn pas verschenen boek *De kunst van het falen* haalt hij veel meer onderzoeken aan die hetzelfde lijken te bewijzen. Daar ligt volgens Van Dam de belangrijkste verklaring waarom veel mensen zo bang zijn om fouten te maken: ze willen prestaties verrichten. “Ze willen anderen laten zien wat ze in hun mars hebben. Fouten maken is daarbij verkeerd. Veel tijd nodig

130 hebben omdat je dingen uitprobeert eveneens: voor de buitenwereld lijkt het dan of je minder slim bent, anders had je niet zoveel tijd nodig. De angst om fouten te maken staat uiteindelijk

135 succes in de weg”, concludeert hij in zijn boek. “Als het mensen erom gaat te laten zien wat ze kunnen, zoeken ze in het algemeen geen uitdagingen maar veiligheid. En het belangrijkste:

140 ze willen complimenten scoren, geen kritiek krijgen.”

(9) Overigens werkt een prestatiegerichte, foutenmijdende houding in sommige gevallen wél, geven de

145 psychologen Van Dam en Van Dyck toe. Bij scholieren en studenten die tentamens moeten halen bijvoorbeeld. Vlak voor en tijdens een tentamen heeft een onderzoekende leerhouding

150 geen voordeel en kun je het best puur op de prestatie gericht zijn. Het zou een verklaring kunnen zijn waarom de slimste jongetjes van de klas, na hun opleiding lang niet altijd de meest

155 succesvolle carrières hebben. Hun aanpak werkte wel op school, maar niet in het dagelijkse werkleven.

*Naar een artikel van Kees Versluis,
Intermediair, 19 november 2009*

Tekst 1

- 1p 1 Op welke wijze wordt het onderwerp van de tekst in alinea 1 ingeleid?
- A door een belangrijk advies voorop te plaatsen
 - B door een conclusie vooraf te geven
 - C door een samenvatting van de tekst te geven
 - D door een voorbeeld bij het onderwerp te geven

Gebruik de volgende informatie bij het beantwoorden van de vragen 2 en 3.

We kunnen de tekst verdelen in vijf delen:

Deel 1: alinea's 1 en 2

Deel 2: alinea's 3 en 4

Deel 3: alinea's 5 en 6

Deel 4: alinea's 7 en 8

Deel 5: alinea 9

- 1p 2 Welk kopje geeft het beste de inhoud weer van deel 3 (alinea's 5 en 6)?
- A Het ontkennen van fouten en de gevolgen ervan
 - B Het principe van foutenmijdende cultuur
 - C Omgaan met fouten in bedrijven
 - D Twee voorbeelden van foutenmijdende cultuur
- 1p 3 Welk kopje geeft het beste de inhoud weer van deel 4 (alinea's 7 en 8)?
- A Fouten maken belonen
 - B Het nut van fouten maken
 - C Ongelukken in plaats van fouten
 - D Soorten fouten onderscheiden
- 1p 4 Hoe kun je het verband tussen alinea 4 en 5 het beste weergeven?
- A Alinea 5 geeft een voorbeeld bij de inhoud van alinea 4.
 - B Alinea 5 noemt een oplossing voor het probleem in alinea 4.
 - C Alinea 5 zwakt de inhoud van alinea 4 af.
 - D De inhoud van alinea 4 spreekt de inhoud van alinea 5 tegen.
- 1p 5 Hoe kun je het verband tussen alinea 7 en 8 het beste weergeven?
- A Alinea 8 bevestigt de inhoud van alinea 7.
 - B Alinea 8 geeft voorbeelden bij de inhoud van alinea 7.
 - C Alinea 8 noemt het gevolg van de inhoud van alinea 7.
 - D In alinea 8 wordt een conclusie getrokken uit de inhoud van alinea 7.

- 1p **6** De schrijver kan op verschillende manieren de meningen van deskundigen in een artikel gebruiken.
Een schrijver kan
- 1 de meningen van deskundigen zonder commentaar weergeven.
 - 2 de meningen van deskundigen proberen tegen te spreken.
 - 3 aantonen dat de meningen van deskundigen niet kloppen.
 - 4 de meningen van deskundigen met elkaar vergelijken.
 - 5 de meningen van deskundigen gebruiken om zijn eigen mening te verdedigen.
- Op welke **twee** manieren gebruikt de schrijver in dit artikel de mening van de deskundigen? Noem alleen de nummers van je keuze.
- 1p **7** Wat is het belangrijkste doel van de tekst?
- A de lezers informeren over de onbekendheid van de open foutencultuur bij veel bedrijven en managers
- B de lezers informeren over de voordelen van de open foutencultuur in ziekenhuizen en andere bedrijven
- C de lezers ervan overtuigen dat de open foutencultuur alleen maar helpt in overheidsbedrijven
- D de lezers ervan overtuigen dat je in een bedrijf moet durven praten over fouten van collega's
- 1p **8** Wat is de hoofdgedachte van de tekst?
- A Een prestatiegerichte, foutenmijdende houding is bij scholieren en studenten wel aan te bevelen, omdat ze dan bij tentamens beter presteren.
- B In organisaties met een open foutencultuur voelen de mensen zich gezamenlijk verantwoordelijk en die organisaties worden flexibeler.
- C Omdat mensen complimenten willen scoren en liever geen kritiek krijgen, willen ze geen fouten maken en vermijden ze uitdagingen.
- D Organisaties moeten hun medewerkers ertoe dwingen grote risico's te nemen en collega's op fouten te wijzen.
- 1p **9** "Als het mensen erom gaat te laten zien wat ze kunnen, zoeken ze in het algemeen geen uitdagingen maar veiligheid." (regels 141-144)
→ Citeer de zin uit deel 3 (alinea's 5 en 6) waarin ongeveer hetzelfde staat.
- 2p **10** In de tekst worden verschillende gevolgen van de foutenmijdende cultuur genoemd.
→ Noem twee van deze gevolgen.

De kunst van het opgeven

(1) Opgeven, ergens mee stoppen, heeft een slechte naam. Onze doelen bepalen tenslotte wie we zijn en waar we heen gaan, vinden de meeste mensen. Maar de moed hebben om doelen op te geven die buiten je bereik liggen, is net zo belangrijk als het nastreven van de dingen die je graag wilt bereiken, zo zeggen steeds meer wetenschappers.

(2) "Mensen die doorgaan, doorzetters, zijn in onze maatschappij de helden", zegt psycholoog Sander Koole, onderzoeker aan de Vrije Universiteit Amsterdam. "Maar net zo belangrijk – zo niet belangrijker – is het om toe te geven dat iets niet voor jou is weggelegd. Daardoor voorkom je dat je energie verspilt aan onmogelijke projecten."

(3) Psycholoog Carsten Wrosch stelt zelfs dat koppigheid slecht kan zijn voor je gezondheid. Zo ontdekte hij dat mensen die het lastig vinden om een moeilijk bereikbaar doel op te geven, een hoger niveau van een bepaald eiwit in hun bloed hadden. Een verhoogde aanwezigheid van dat type eiwit kan wijzen op diabetes, hartkwalen en vroegtijdige ouderdom. Ook ander onderzoek laat zien dat mensen er wel bij varen als ze hun doelen kunnen loslaten.

(4) Het slechte nieuws is echter: loslaten is ontzettend lastig. "Een doel opgeven dat belangrijk voor je is, betekent een belangrijk deel van jezelf opgeven. Dat doe je niet zomaar", schrijft onderzoeker Charles Carver in een van zijn publicaties. En ook Koole weet uit eigen ervaring dat loslaten 'niet niks' is: "Ik merkte het zelf toen ik vader werd. Ik moest mijn ambities wat

betreft mijn carrière bijstellen. Ik dacht: dat kan ik wel, ik neem met minder genoegen, maar het bleek toch een stuk lastiger dan ik vooraf dacht."

(5) Volgens Koole kom je in een bepaalde stemming als je op een doel richt. "Je wordt optimistisch en daardoor een beetje onrealistisch over de kans dat je je doel gaat behalen." Er is nog iets wat opgeven lastig maakt. Hoe meer je in een bepaald doel hebt geïnvesteerd, hoe meer je het gevoel hebt dat je ermee moet doorgaan, ook al zie je het allang niet meer zitten. En ook het feit dat we de neiging hebben om taken die we niet afmaken beter te onthouden dan dingen die we wel voltooiën, maakt het stoppen moeilijk.

(6) Maar hoe weet je of het tijd is om het bijltje erbij neer te gooien? Te vroeg opgeven is ook niet slim, want dan bereik je niets. Het gaat natuurlijk om de twijfelgevallen. Een vraag die je jezelf volgens Koole in de eerste plaats moet stellen, is of de droom die je najaagt wel bij je past. "Een doel moet niet alleen realistisch zijn, het moet ook iets zijn wat je écht zelf wilt en niet iets wat van buiten is opgelegd. Een voorbeeld is dat van iemand die zijn vervolgstudie vooral laat afhangen van wat zijn ouders willen. Uiteindelijk zal hij er ongelukkig en gestrest van worden en kan hij er beter mee stoppen."

(7) Je moet er verder ook moeite voor doen om te accepteren dat je de energie die je al in een bepaald doel gestopt hebt, nooit meer terug krijgt. Dat is lastig, maar in sommige gevallen echt nodig. Je kunt alleen voorkomen dat er nog meer vergeefse

- energie in het project verdwijnt. Denk niet terug aan eerdere investeringen en maak opnieuw de keuze. Belangrijk 90 is volgens Koole tenslotte dat je een bepaalde rust hebt op het moment dat je beslist of je doorgaat of afhaakt. "Bij mensen die langdurig gestrest zijn, werkt de intuïtie minder goed. Laat je 95 niet meeslepen door het moment, beslis niet als er net iets naars is gebeurd of als het juist heel goed gaat."
- (8) Volgens Carver kun je op twee 100 manieren te werk gaan om een nieuw doel te vinden. De eerste is om een minder ambitieus doel te kiezen, door dus als het ware een stapje terug te doen. Het voordeel hiervan is, dat je 105 wel bezig blijft met het domein dat belangrijk voor je is, zeggen de onderzoekers. Als je bijvoorbeeld beseft dat je niet de beste atleet van de wereld zult worden, kun je 110 ambiëren om de beste van Nederland te worden.
- (9) Maar soms is ook dat niet haalbaar en ben je genoodzaakt je droom helemaal te vergeten. Belangrijk is dan 115 volgens hem dat je je ervan bewust wordt wat je eigenlijk wilt. De volgende stap kan zijn: bedenken hoe je die behoefte op een andere concrete manier kunt vervullen. Iemand die 120 beseft dat er meerdere paden bestaan om zijn eindbestemming te bereiken, zal beter voorbereid zijn om op een ander pad over te stappen als dat nodig is.

*Naar een artikel van Marloes Zevenhuizen,
Psychologie, februari 2010*

Tekst 2

11p 11 Samenvattingsoefening

Vat de tekst *De kunst van het opgeven* samen in maximaal 160 woorden.

Besteed in je samenvatting aandacht aan de volgende punten:

- 1 de algemene opvatting over opgeven;
- 2 de opvatting van wetenschappers over opgeven;
- 3 twee voordelen van het opgeven;
- 4 vier mogelijke problemen bij het opgeven volgens Carver en Koole;
- 5 drie elementen die belangrijk zijn om het stoppen verstandig aan te pakken;
- 6 op welke twee manieren je een nieuw doel kunt vinden.

Maak er een goedlopend geheel van. Gebruik geen telegramstijl. Noem niet onnodig voorbeelden. Tel het aantal woorden en zet dat aantal onder je samenvatting. Zet de titel erboven.

Tekst 3

U leest nu
de krant.

Mensen met Alzheimer
vergeten de normaalste dingen.

Giro
2502

1 op 5 mensen krijgt het. Dan vergeet u bijvoorbeeld dat u een krant aan het lezen bent. Maar het wordt nog vervelender als u de weg kwijtraakt. Helemaal verschrikkelijk is het als u uw eigen kinderen niet meer herkent. Uiteindelijk vergeet u het meest essentiële wat er is. U vergeet te eten en te drinken. Ondanks dat we u heel goed kunnen vertellen wat er gaat gebeuren, hebben we nog steeds geen oplossing. Steun ons in de strijd tegen Alzheimer. Kijk voor meer informatie op alzheimer-nederland.nl

*Naar een advertentie in Trouw,
2 april 2010*

Tekst 3

- 1p 12 Wat is het voornaamste doel van deze advertentie?
- A de lezer informeren
 - B de lezer overtuigen
 - C de lezer tot handelen aansporen
 - D de lezer waarschuwen
- 1p 13 Voor wie is deze advertentie vooral bedoeld?
- A alle lezers van de krant
 - B mensen die informatie willen hebben over Alzheimer Nederland
 - C mensen die ook vergeetachtig zijn
 - D mensen met de ziekte Alzheimer
- 1p 14 "Mensen met Alzheimer vergeten de normaalste dingen."
→ Wat vergeten zij volgens deze advertentie?
Noem vijf zaken.
- 1p 15 Hoe is in deze advertentie de verhouding tussen de titel *U leest nu de krant.* en de tekst daaronder?
- A De tekst maakt de titel minder schokkend.
 - B De tekst zorgt ervoor dat de titel wordt begrepen.
 - C De titel ondersteunt de tekst.
 - D De titel voegt een nieuw inhoudselement toe aan de tekst.

Speurhond gezocht

(1) De explosievenhond die snuffelt aan de auto van Obama, de drugshond die op de grens van Mexico 500 kilo drugs onderschept, de camerahond die 5 in Israël via zijn oortje krijgt toe-gefluisterd waar de verdachte zich bevindt. Of het nu gaat om het vinden van geld, wapens, explosieven of drugs, de kans is groot dat een 10 (goede) speurhond, waar ook ter wereld actief, uit Nederland komt.

(2) Nederland is de grootste leverancier van speurhonden ter wereld: politiekorpsen, legers en douane in de 15 hele wereld kopen in ons land hun honden in. Hier worden ze gefokt, opgevoed en maandelijks met tientallen tegelijk aan het buitenland verkocht, soms voor 6.000 euro per 20 dier. Waarom zijn juist deze honden uit Nederland zo in trek?

(3) Piet van den Broek (54), heeft een eigen bedrijf, K9 Dogcenter. Van den Broek is hondentrainer. Hij begint pas 25 met het trainen van een hond, nadat die alle medische onderzoeken bij de dierenarts heeft doorstaan. Hij laat tijdens een training de hond ruiken aan de geur van hasj, buskruit of explo- 30 sieven. Die geur stopt hij in een tennisbal die hij verstopt, waarna hij de hond laat zoeken. "De hond zoekt het balletje, niet de drugs. Zodra hij het balletje gevonden heeft, gaat hij zitten.

Een leergierige drugshond kost mij vier 35 maanden trainen. Het trainen van explosievenhonden duurt langer. Die moeten voorzichtiger zijn. Explosievenhonden worden getraind om geen 40 objecten en voorwerpen aan te raken tijdens hun zoekwerk in verband met het gevaar hiervan," aldus Van den Broek.

(4) Na de val van de Berlijnse muur in 45 1989 verminderden geleidelijk aan de tegenstellingen tussen Oost- en West-Europa. Door deze politieke veranderingen werd Van den Broeks baan als hoofd van de afdeling speurhonden bij de NAVO steeds minder belangrijk. Hij besloot begin jaren negentig particulier hondentrainer te worden. Al snel kwam de export van zijn bedrijf naar Griekenland, Mexico, Egypte en Amerika op gang. Hij zegt daarover: "Ze wisten in 50 die landen niets van honden en kochten bij Nederlandse handelaren alle rotzooi op. Als er maar een kop en een staart aan zat, dachten ze. Die naïviteit bij buitenlanders is inmiddels verdwenen, maar de vraag naar Nederlandse honden lijkt juist toegenomen."

(5) Hondenhandelaar Gerald Dashorst 55 is directeur van K9 Midden-Nederland. Hij zegt: "Wij hebben wachtrijen. Veel honden gaan naar het Amerikaanse leger, maar we leveren ook aan Frankrijk, China, Duitsland, Dubai, Egypte en Colombia. Er vertrekken hier zo'n 60 400 honden per jaar, naar 33 verschillende landen." Dashorsts bedrijf is één van de vier grote exporteurs in Nederland. Om aan de vraag te kunnen voldoen, kopen deze ook puppies in bij 65 tussenhandelaren, die ze op hun beurt weer halen uit Oost-Europa. In Nederland zijn voor zijn doel te weinig puppies verkrijgbaar. Heeft Dashorst zijn honden in enkele weken tijd leren 70 omgaan met hun omgeving, dan gaan ze met dertig tegelijk terug naar het buitenland. Daar krijgen ze dan een volwaardige training tot drugshond.

(6) Sinds enkele jaren hebben 75 exporteurs als Van den Broek en Dashorst concurrentie gekregen van 80

kleine Nederlandse kennels. Deze hobbyisten weten steeds beter het internet te vinden om zo hun zelf-
90 gefokte honden aan de buitenlandse kopers te slijten. Een kwalijke ontwikkeling, die verkoop door hobbyisten, vindt Sandra Blonk van S&R Policedogs, een hondentrainer die
95 gespecialiseerd is in het trainen van politiehonden. "Je kunt bij de kwaliteit van deze honden die naar het buitenland gaan, grote vraagtekens zetten."
(7) Vanwaar toch al die buitenlandse
100 interesse in Nederlandse honden? Van den Broek: "Nederland kent de hond al eeuwen als huisdier. We zijn hondeliefhebbers, in tegenstelling tot inwoners van veel andere landen, waar
105 honden altijd werden weggestopt." Hij vermoedt dat Nederlanders daardoor een beter gevoel voor honden hebben ontwikkeld. "Het zit hem in de toon, denk ik. In de VS hoor ik politie-
110 agenten heel droog "good boy" tegen hun hond zeggen. Wij leggen in onze omgang met honden meer emotie in onze stem."
(8) Volgens Blonk zijn ook de fok-
115 schema's – welke hond kruis je met welke hond – in Nederland beter ontwikkeld. Omdat honden hier al heel

vroeg gebruikt werden voor het bewaken van het vee, zijn we volgens
120 haar ook eerder dan in andere landen met honden fokken begonnen. Net zoals Nederland ook met paarden en vleeskoeien eerder ging fokken.
(9) Bovendien leveren fokkerijen in het
125 buitenland niet altijd de beste honden. Van den Broek: "China heeft sinds kort eigen, grootschalige fokstations. De honden krijgen door die grootschaligheid te weinig aandacht. Speurhonden
130 moeten hun werk kunnen doen op plaatsen met veel mensen, zoals op een vol terras of in een druk winkelcentrum. Daarvoor is een langdurige training nodig. De beste speurhonden
135 komen van hondentrainers die wel moeite en tijd in hun opvoeding hebben gestoken."
(10) "Ook in ons eigen land wint de speurhond aan populariteit," zegt Van den Broek, die zijn drugs- en
140 explosievenhonden inzet voor verschillende binnenlandse klussen. "Het aantal aanvragen van bedrijven neemt nog steeds toe. Zo moeten we tegenwoordig de speurhonden ook kluisjes van uitzendwerkers of complete cruiseschepen laten afzoeken op softdrugs."

*Naar een artikel van Freek Schavensanden,
NRCNext, 30 oktober 2009*

Tekst 4

- 1p 16 Hoe wordt het onderwerp van de tekst in alinea 1 ingeleid?
- A door het geven van meningen over het onderwerp van de tekst
 - B door het noemen van een deskundige inzake het onderwerp
 - C door het noemen van verschillende voorbeelden
 - D door het samenvatten van de hele tekst
- 1p 17 Hoe kun je het verband tussen de alinea's 8 en 9 het beste weergeven?
- A Alinea 8 en alinea 9 vormen een tegenstelling.
 - B Alinea 8 en alinea 9 vormen samen een opsomming.
 - C Alinea 9 geeft een voorbeeld bij de inhoud van alinea 8.
 - D In alinea 9 wordt een conclusie uit de inhoud van alinea 8 getrokken.
- 1p 18 In alinea 4 zegt Van den Broek: "Ze wisten in die landen ... lijkt juist toe-genomen." (regels 55-62)
Wat blijkt uit deze uitspraken van Van den Broek?
- A De buitenlanders kunnen steeds beter zelf hun eigen speurhonden fokken.
 - B In Nederland waren alleen maar goede speurhonden te koop.
 - C Nederlanders zijn in de loop der jaren beter gaan fokken.
 - D Nederlandse hondenfokkers hebben in het buitenland een goede naam.

Gebruik de volgende informatie voor het beantwoorden van de vragen 19 en 20.

De tekst *Speurhond gezocht* kan worden ingedeeld in de volgende delen:

- Deel 1: alinea's 1 en 2
- Deel 2: alinea's 3 tot en met 6
- Deel 3: alinea's 7 tot en met 9
- Deel 4: alinea 10

- 1p 19 Welk kopje geeft het beste de inhoud weer van deel 2 (alinea's 3 tot en met 6)?
- A Concurrentie tussen Nederlandse hondentrainers
 - B Honden trainen in Nederland voor het buitenland
 - C Nederlandse en buitenlandse honden met elkaar vergeleken
 - D Oude en nieuwe markten voor Nederlandse honden
- 1p 20 Welk kopje geeft het beste de inhoud weer van deel 3 (alinea's 7 tot en met 9)?
- A Kleinschaligheid zorgt voor goede speurhonden
 - B Nederland al eeuwen ideaal voor de hondenliefhebber
 - C Nederlandse speurhonden in het buitenland
 - D Oorzaken voor buitenlandse interesse
- 1p 21 Volgens Van den Broek zijn er ook honden van twijfelachtige kwaliteit aan het buitenland verkocht.
→ Welk woord in deel 2 (alinea's 3 tot en met 6) geeft het duidelijkst Van den Broeks mening over die kwaliteit weer?

- 1p **22** In de tekst worden enkele oorzaken genoemd voor de kwaliteit van Nederlandse speurhonden.
Welke oorzaak wordt **niet** in de tekst genoemd?
- A Nederlanders hebben een beter gevoel voor honden dan buitenlanders.
 - B Nederlandse hondenfokkers weten goed welke honden je met elkaar kunt kruisen.
 - C Nederlandse opleidingen voor hondentrainer zijn beter dan die in andere landen.
 - D Nederlandse trainers weten precies wat er voor hondentraining nodig is.
- 1p **23** In alinea 6 worden honden genoemd die naar het buitenland verkocht worden vanuit kleine hondenkennels.
Welke kritiek heeft Sandra Blonk op de trainers van deze honden?
- A Ze hebben een gebrek aan deskundigheid.
 - B Ze trainen de honden in te kleine groepen.
 - C Ze verkopen honden tegen veel te lage prijzen.
 - D Ze verkopen hun honden via Internet.
- 1p **24** Op welke twee punten heeft Van den Broek kritiek op de training van speurhonden in China?
- 1p **25** Wat is het belangrijkste doel van de schrijver met de tekst *Speurhond gezocht*?
- A de lezer aansporen op de juiste manier speurhonden aan te kopen
 - B de lezer informeren over het succes van Nederlandse speurhonden
 - C de lezer overtuigen van het nut van goede speurhonden
 - D de lezer waarschuwen dat het vaak misloopt bij hondentraining
- 1p **26** Hoe kun je de inhoud van alinea 10 het beste weergeven?
- A Er wordt een conclusie uit de tekst getrokken.
 - B Er wordt een nieuw gegeven aan de tekst toegevoegd.
 - C Er wordt een samenvatting van de tekst gegeven.
 - D Er wordt een waarschuwing uitgesproken.
- 1p **27** Wat is de hoofgedachte van de tekst *Speurhond gezocht*?
- A Dankzij goede fokschema's kan Nederland kwalitatief goede speurhonden leveren over de hele wereld.
 - B Door liefde voor en kennis van honden is Nederland de grootste leverancier van goede speurhonden in de wereld.
 - C Het trainen en het verhandelen van nieuwe speurhonden veranderen steeds meer in de wereld.
 - D Ook politieke veranderingen hebben invloed gehad op de positie van Nederland als exportland van speurhonden.

Schrijfopdracht

Verplaats je in de volgende situatie en vermeld je eigen naam, adres en woonplaats als die gegevens voor het uitvoeren van de opdracht nodig zijn.

Regelmatig lees je in de krant over het speuren naar eventuele slachtoffers bij aardbevingen, mijninstortingen of aardverschuivingen. Op televisie worden beelden vertoond van vertrekkende vliegtuigen met speciaal getrainde honden en hun begeleiders. Die beelden worden een week later gevuld door de berichten dat de speurhonden Rifka, Scanner of Kazan weer op Nederlandse bodem zijn teruggekeerd. Ook heb je het artikel *Speurhond gezocht* gelezen, een artikel over honden die drugs en explosieven opsporen.

Al die informatie maakt je nieuwsgierig. Je bent een hondenliefhebber en je wilt weten of elke hond speurhond kan worden. Ook vraag je je af of er een opleiding bestaat voor speurhondeninstructeurs. Je bent zelf lid van Dierenbescherming Nederland en je hebt zo je twijfels over de training van honden tot speurhond. Je hebt voor die twijfel ook je redenen. Verder wil je weten of de wet eisen stelt aan het selecteren, opleiden en trainen van speurhonden.

Je zit in de vierde klas vmbo en moet dit jaar voor Nederlands een presentatie houden. Je kiest het onderwerp 'speurhonden'. Je vindt op internet de website van een bekende speurhondenkennel in jouw woonplaats, namelijk K9 Hondencentrale. De eigenaar is Hans Bronberg. Hij woont op Bosweg 35. Je besluit hem een brief te sturen. Je wilt hem uitnodigen om op school over zijn ervaringen als hondentrainer te vertellen en een korte demonstratie met een speurhond te geven. Hij kan dat doen aan het einde van jouw presentatie. Je leraar Nederlands gaat akkoord met onderwerpkeuze en opzet van jouw presentatie.

13p 28 Een brief

Schrijf in de uitwerkbijlage de brief aan de heer H. Bronberg. Verzin zelf het volledige adres. Dateer de brief op 2 februari 2012.

Besteed alleen aandacht aan de volgende punten:

- jezelf voorstellen met naam, leeftijd en school
- de presentatie voor Nederlands en de keuze van je onderwerp
- uitnodiging om na jouw presentatie over het vak van hondentrainer te vertellen en een demonstratie te geven
- de aanleiding voor je verzoek: de berichten in de krant
- verzoek om te vertellen over de wettelijke eisen aan selectie, opleiding en training van speurhonden
- verzoek om informatie te geven over scholing van instructeurs
- plaats, datum en tijdstip van jouw presentatie
- verzoek om een snelle reactie
- een bedankje vooraf voor zijn medewerking.

Bronvermelding

Een opsomming van de in dit examen gebruikte bronnen, zoals teksten en afbeeldingen, is te vinden in het bij dit examen behorende correctievoorschrift, dat na afloop van het examen wordt gepubliceerd.